

מאורות אל העבר

כב May |

ה"קוצקר" (פטירת הרבי מקוצק)

"אין דבר שלם יותר מלב שבור"; "אלוקים נמצא בכל מקום שנותנים לו להיכנס"; "המתפלל היום מפני שהתפלל אתמול - רשע טוב הימנו". אמרותיו החדות והשנונות של רבי מנחם מנדל מקוצק, משכו אליו אלפי חסידים שביקשו להיות מושפעים מתביעת האמת המוחלטת שהתקיימה בחצרו. הרבי מקוצק נולד ב1787, והיה תלמידו של החוזה מלובלין. הוא לא קירב את כל החסידים, מתוקף תפיסתו ולפיה "רק באמצע הולכים סוסים, בני אדם הולכים בקצוות". הוא קירב אליו רק את מתי המעט, העילית שבעילית שהוא חש שתוכם כברם. חסידים אלו חיו שנים בעוני ובחיי שיתוף, כשהם ממתנים למילה או לאמרה של הרבי שתאיר באור חדש את דרך עבודת ה' שלהם. במשך קרוב לעשרים שנה, עד ליום פטירתו בכ"ב בשבט תרי"ט (27.1.1859), הסתגר הרבי בחדרו ועסק בבירור עצמי ובעבודת המידות. במהלך השנים, עזבו רוב החסידים וייסדו חסידויות חדשות שהושפעו מרוחה של קוצק, אם כי ברוח מתונה יותר, ובראשן חסידות גור. הרבי עצמו הפך לסמל לדרישה מוחלטת לאמת, להתנגדות לכל סוג של הונאה עצמית ושל גאווה. תלמידיו אמרו כי מתורת הרבי לא נשארו ספרים, אבל נשארו ספרים חיים.

